

ಒದನಾಟ

ಗೊತ್ತಿಗಿಡ್ದ ಅವರ ಪ್ರಸ್ತುಕಕ್ಕೆ ಬಳ್ಳಿಯ ಪ್ರಚಾರ ಇದೆ. ಅಮೇರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಚ್ಚೆ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ಹಂಗಾಗಿ ಮರಮುದ್ರೆಗಳ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಒಬ್ಬ ಕವಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ತೋಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತ್ರಾಗಳು ಬರುತ್ತವೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ನಮ್ಮ ಬರವಗಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟರವುಟ್ಟಿಗೆ ಅಪಾಯಿಕಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರು?

ಅಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಕವಿತೆಯ ಪ್ರಚಾರಕನೆ. ನನ್ನ ಪದ್ಯವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ಓದುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಒಂದು ಬಳ್ಳಿಯ ಕವಿತೆ ಶಿಕ್ಷಿರೆ ನಾನು 12 ಜನರಿಗೆ ಓದುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇವರ ಹತ್ತಿರ ಇದೇ ಸಿಗೋಡು ಅಂತ. ಆ ತರಹದ ಪ್ರಚಾರ ನಾವಲ್ಲಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಮತ್ತು ಕವಿತೆ ಬಗ್ಗೆ ಆಸೇ ಇರೋನು ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಿಂದಲೇ ಅದರ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ತೀವ್ರವಾದ ಮೋಹ ಎದ್ದು ಕಾಣಬೇಕು. ಕವಿತೆಯ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಇರುವವನನ್ನು ನೋಡಿದವರಿಗೆ ಇದರಲ್ಲೇನೋ ಸಂತೋಷ ಕೊಡೋ ಗುಣ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲೇನೂ ವಿವೇಕದ ಗುಣವೂ ಇದೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತುದೆ. ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಖಾಹೆಗೆ ನಿಲುಕದ ಗುಣವೂ ಇದೆ. ನಾವು ಒಂದು ಸಾರಿ ರುಚಿ ನೋಡಬೇಕಲ್ಲ ಎಂದು ಅನಿಸಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ವಾಪ್ಯಮೋಹಗೊಳಿಸುವಂತಹ ವಿವರಿಗಳು ಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಅಂತ ತಗೊಂಡಾಗ ಈ ತರಹದ್ದು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಕವಿಗಳು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಬೇಕು, ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಮಾತಾಡಬೇಕು, ಮತ್ತೆ ಕವಿತೆಯ ಸೋಂಕನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕಿ.ರಂ. ನಾಗರಾಜ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಕವಿತೆಯ ಸೋಂಕು ಅಂತ – ಆ ತರಹದ ಪ್ರಚಾರ ಬೇಕು. ಉಳಿದ ಹಾಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರಹದ ಈಗಿನ ಫೇಸ್‌ಬುಕ್ ಅಂತೆಲ್ಲ ಇದಾವಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲೇಲ್ಲ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ.

ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ರಶೀದ್

‘ಹಾಲು ಕುಡಿದ ಹುಡುಗಾ’, ‘ಪ್ರಾಣವಕ್ಷಿ’ ಎಂಬ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳ ಮೂಲಕ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ರಶೀದ್ ಕವಿ, ಅಂಂಬಿಕಾರರು ಕೂಡೆ. ‘ನರಕದ ಕೆನ್ನಾಲಿಗೆಯಂತ ನಿನ್ನ ಬೆಸ್ನುಹರಿ’ ಕವನ ಸಂಕಲನವಾದರೆ, ‘ಮಾತಿಗೂ ಆಢಿ’, ‘ಅಲ್ಲಮಾರಿಯ ದಿನಚರಿ’, ‘ಕಾಲುಚರ್ಚ್, ಮೈಸೂರು ಪೋಳ್ಜ್’ ಅವರ ಗ್ರಂಥರಹಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳಾಗಿವೆ. ‘ಹಂವಿನ ಹೊಲ್ಲಿ’ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿ, ಮೈಸೂರು ಆಕಾಶವಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದರ್ಕುಮ್ಮ ನಿವಾಳಹಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರಶೀದ್, ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸುಂಟಿಕೊಪಡವರು.